Единственно домогване къмъ самостоятелность се проявила у българитѣ въ стремлението имъ къмъ черковна независимость отъ Византия, макаръ че и независимата българска черква имала вѫтрѣшно цѣлиятъ византийски формализъмъ.

~~При покръстването на българитѣ римската и цариградската черкви не били още скарани, и папата~~ ~~затова~~ ~~подъ трудность~~ На балканский полуостровъ ся срѣщали влиянията на източната и западната черкви, които при покръстването на българитѣ не били още скарани и раздѣлени. Борисъ наскоро слѣдъ покръстването си се обърналъ къмъ папата да се оплаква отъ злоупотрѣбението на гръцкото духовенство, пакъ да се назначи за България патриархъ, ~~за да се~~ ~~въдвори~~ ~~даде единъ по-добъръ черковенъ редъ и~~ папа Николай му отговорилъ че не може, защото България не била още всичка покръстена. Скарването на черквитѣ източна и западна [illegible] домогванията на българитѣ. Но когато, въ врѣмето на Симеона този въпросъ се възобновилъ, българитѣ безъ да дочакатъ рѣшението му отъ Цариградъ, провъзгласили своятъ архиепископъ за патриархъ и зачнали да пъдятъ цариградскитѣ свещенници и да назначаватъ свои си

Въ първата половина на X вѣкъ, при Петра Симеоновътъ синъ, въ България се основала вече независима йерархия съ припознаването и утвърждаването отъ страна на гърцитѣ въ Цариградъ. Но тя не траяла за много.

Въ 1019 г. българското царство било покорено отъ гърцитѣ, които не рачяли вече да припознаватъ независимостьта на българската черква и унищожили българский патриархатъ.

При възобновението на българското царство въ Търново (1186) българитѣ възобновили стремленията си къмъ черковна независимость, и на Иоана Асѣня II се удало да накара гърцитѣ вторично да признаятъ и да подтвърдятъ българскийтъ въ Търново патриархатъ (1234); ~~но това второ царство и на-~~ Търновското българско царство, ~~ако и да~~ ~~патриаршество~~ се възвисило повече и отъ първото и